

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 25.000

Letna inozemstvo Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol. 30

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVI. - Štev. 17 (1799)

Gorica - četrtek, 26. aprila 1984 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Delo je temelj miru

(ZA PRAZNIK DELA 1984)

V okrožnici Pacem in terris - Mir na zemlji, katero je papež Janez XXIII. poslal vsem ljudem dobre volje na veliki četrtek 11. aprila 1963, se v prvem in drugem delu dotakne tudi človekovih pravic in pravic dela.

CLOVEKOVE PRAVICE

Mir na zemlji ne pomeni samo odsotnost vojne, ampak tudi urejene odnose med ljudmi. Ti morajo sloneti na pravičnosti in krščanski ljubezni.

Papež pravi, da »ima vsak človek pravico do življenja, do nedotakljivosti telesa in do potrebnih sredstev za spodobno življenje, zlasti kar zadeva hrano, obleko, stanovanje, počitek, zdravstveno oskrbo in socialne usluge. Človek ima potemtakem pravico do zavarovanja za primer bolezni, nezmožnosti za delo, vdovstva, starosti, brezposelnosti in vsakokrat, kadar je brez pomočkov za obstoj zaradi razmer, ki niso odvisne od njegove volje« (Pacem in terris, tč. 11).

Razume se pri tem, da delovni človek lahko uveljavi te pravice tudi, če prejema za svoje delo pravično plačo.

PRAVIČNA PLAČA

Pravico delovnega človeka do pravične plače papež še posebej poudari, ko pravi, »da je v človekovem dostojanstvu utemeljena pravica, da opravlja gospodarsko dejavnost v rednih razmerah osebne odgovornosti. Zatorej tudi tega ne smemo zamolčati, da delavcu gre plačilo, določeno po zapovedi pravičnosti. To naj, kolikor dopušta upravljanje podjetja, omogoča delavcem in njihovim družinam tako življenje, kakršno je v skladu s človeškim dostojanstvom. Zaradi tega je naš prednik Pij XII. rekel: "Z dolžnostjo dela, utemeljeno v naravi, se sklada prav tako v naravi utemeljena pravica do dela; na tej podlagi človek lahko zahteva, da iz opravljenega dela izvirajo njemu in njegovim otrokom za življenje potrebne stvari: tako že narava ukazuje ohranitev človeka na zemlji"« (Istotam, tč. 2).

Iz papeževih besed jasno sledi, da je pravična plača tista, s katero delavec lahko vzdržuje svojo družino, to je družinska. Z njo mora kriti vse potrebe in ni nikoli preveč ponavljano vprašanje, zakaj lahko podjetnik vračuna v proizvodne stroške cene surovin in drugih stvarnih elementov, noče pa pravične plače delavcev. Zaradi tega nerazumljivega stališča veliko družin strada, trpi pomanjkanje. Po drugi strani pa vidimo, da so v gospodarsko nerazvitih deželah v razvoju plače vodilnega oseba podjetij do petdeset ali tudi stokrat višje kot delavske in lahko živijo v izobilju. Določajo si jih sami, kar je krivica in greh.

SOCIALNA VLOGA ZASEBNE LASTNINE

Podjetje je podjetnikova lastnina, toda ne samo njegova, iz nje izhajajo velike dolžnosti. »Iz človekove narave izvira tudi pravica zasebne lastnine, bodi stvari ali proizvodnih sredstev; kakor smo že rekli, ta pravica uspešno varuje človekovo dostojanstvo in podpira prosto izvrševanje poklica na vseh področjih; vse to slednjič utrjuje stanovitnost in mir domačega sožitja, ne brez koristi za družbeni mir in blaginjo. Pri tem je treba tudi opomniti, da ima zasebna lastnina sama v sebi socialni vloga,« ponovi papež Janez XXIII. v svoji okrožnici Mati in vzgojiteljica (tč. 20, 21).

Resnico o socialni funkciji podjetja mnogi podjetniki bolj težko sprejmejo, ker jim gre za absolutno pravico razpolaganja s svojim premoženjem, potem ko so do države izpolnili davčne obveznosti. Taka absolutna pravica pa ne obstaja, ker ima dolžnost do svojega bližnjega, in ta je v prvi vrsti človek, ki dela v njegovem podjetju, in do skupnosti, v kateri se nahaja.

DOLŽNOST OBLASTI

Družbena oblast ima dolžnost, da skrbi za šibkejšo v družbi in to tako, da bo

vsakemu omogočeno izvrševanje dolžnosti in obramba pravic. »Če namreč oblast v gospodarskem in kulturnem pogledu ne ravna prav, nas skušnja uči, da zlasti dandanes med občani raste zmeraj bolj neenakost in se zato dogaja, da se ne morejo uveljaviti vse človekove dolžnosti in pravice« (tč. 62).

Zato »si morajo oblastniki prizadevati, da vsak za delo zmožni delavec dobi svojim zmožnostim primerno zaposlitev, da vsakdo prejme pravilo po postavi pravice in primernosti; da se delavcem in podjetju omogoči udeležba in čut odgovornosti pri vodstvu; da se brez težav ustanavlja posredne organizacije, ki skrbijo za kar najživahnejše in najplodnejše sožitje občanov, da slednjič omogočijo, da se vsi udeležujejo kulturnih dobrin na primeren način in v primerni stopnji« (tč. 63).

Morda je danes še najtežje uresničiti pravico udeležbe delavcev v vodstvu podjetij kljub temu, da to v gospodarsko razvitih in naprednih deželah ni nobena redkost. Ta pravica se uveljavlja na različne načine, na podlagi medsebojnih sporazumov. Praksa je pokazala, da podjetja ne trpijo nobene škode, v obdobjih krize imajo še celo znatne koristi.

Tudi ugovori glede kulturne in gospodarske zaostalosti delavcev ne vzdržijo, ker se delavci izobražujejo v poklicnih šolah in dodatno v svojih strokovnih in kulturnih organizacijah. Janez XXIII. pa tudi državni oblasti priporoča, da poleg stvarnega podpira tudi kulturni napredek delavcev.

KULTURNI NAPREDEK DELAVCEV

Zmotna in krivična je težnja, ki še prevladuje med nekaterimi, da naj bi delavski sloj ostal v kulturni zaostalosti, da bi se z njim lažje manipuliralo. Papež Janez XXIII. tako miselnost odklanja in uči, »da po naravi gre človeku tudi pravica, da si pridobi osnovno izobrazbo prav kakor tehnično strokovno znanje, kakršno ustreza razvojni stopnji politične skupnosti, ki ji pripada. To je treba urediti tako, da se ob ustreznih zmožnostih ljudje morejo povzpeti do najvišjih stopenj izobrazbe, ki so v skladu s osebo zmožnostjo in pridobljeno skušnjo« (Istotam, tč. 13).

Kot že rečeno, je glede izobrazbe in kulturnega razvoja delavski sloj dosegel velik napredek. To je posebno znamenje našega časa. Papež pravi v okrožnici, da smo priče, »kako se je delavski sloj polagoma povzpela do gospodarske in družbene moči. Ta je najprej naperil svoje sile da uveljavi svoje pravice predvsem na gospodarskem in socialnem področju; potem je svoj napor razširil na politično področje, nazadnje pa tudi na pravico, da posega na področje v ustvarjanju kulturnih dobrin. Zato dandanes delavci povsod živo poudarjajo, da jih ne sme nihče imeti za bitja brez razuma in proste volje, s katerimi bi kdo ravnal po mili volji, da so namreč ljudje, osebe na vseh področjih človeške družbe: ekonomsko-socialnem, političnem in kulturnem« (Istotam, tč. 39).

S svojim kulturnim napredkom in organizacijo je delavski sloj v vsaki družbi, poleg tega da ustvarja stvarne dobrine, tudi važen dejavnik miru in napredka. To se razteza tudi na mednarodno področje. Zato je izredno škodljivo, če se delavski sloj zapostavlja in krši njegove pravice, kar je ponekod privedlo, da so tako stanje izrabili preroki revolucije v svojo korist.

AVGUST HORVAT

■ Jugoslovanska policija je v Beogradu aretirala znanega oporečnika sedanega režima Milovana Djilasa in 27 drugih kulturnikov, ki so se sestali v nekem zasebnem stanovanju. Po 18 urah zasliševanja je bil Djilas spuščen na svobodo, toda bil je ostro opozorjen, naj preneha s sovražnim delovanjem zoper državo in naj ne daje izjav glede trenutnega položaja v Jugoslaviji.

Velikonočni dogodek še vedno odmeva

Po spremenjenju na gori je Kristus naročil trem najožjim učencem Petru, Jakobu in Janezu, naj o dogodku nikomur ne pravijo, dokler Sin človekov ne vstane od mrtvih. Osupli učenci so se začeli med seboj spraševati, kaj bi pomenilo, vstati od mrtvih. Pustil jih je hoditi po poti vere vse do velike noči, do trenutka, ko ni bilo treba več spraševati.

Morda se skupaj z zbeganimi učenci tudi mi kdaj sprašujemo, kaj pomeni vstati od mrtvih. Res, kakšen pomen ima velikonočni dogodek za naše čase? In, ali ga sploh še ima?

TRPLJENJE JE POSTALO ZMAGOVITO

Za Kristusa se je v vstajenju dopolnila njegova smrt no križu, ki je pomenila središče in višek njegovega zemeljskega življenja. Trpljenje na križu je postalo zmagovito. Njegova smrt je bila smrt za nas. Navdihovala jo je nedoumljiva ljubezen, po kateri smo zdaj nerazdružno povezani z njim. Od tlej »nihče izmed nas sebi ne živi in nihče sebi ne umrje. Če namreč živimo, živimo Gospodu, in če umiramo, umiramo Gospodu; naj torej živimo ali umrjemo, smo Gospodovi. Zato je namreč Kristus umrl in oživel, da gospoduje mrtvim in živim« (Rimlj 14, 7 sl.).

PREMAGANO JE ZLO

On, ki je premagal smrt, je premagal tudi zle sile tega sveta. Vse, kar usužnjuje in uničuje človeka, je vpricho Vstalega razoroženo. Odslej se ni treba ničesar več bati. V Njem ni več smrti, ki je poslednji vir vsakega strahu. Z Jezusom Kristusom, križanim in vstelim, so tudi vse sovražne sile sveta postale zgolj videz. »Zaupajte, jaz sem svet premagal« (Jan 16, 33).

ODNOS ČLOVEKA DO BOGA SE JE SPREMENIL

Z vstajenjem Jezusa se je v odnosu človeka do Boga spremenilo nekaj temeljnega. Sedaj se more vsakdo vsak trenutek obrniti k Bogu za odpuščanje, more se spreobrniti. »Njega je Bog povikal na svojo desnico, da bi podelil spreobrnjenje in odpuščanje grehov« (Apd 5, 31). V njegovi smrti so uničeni vsi grehi. On daje možnost novega začetka in novo, dokončno gotovost. »Če bi Kristus ne vstal, ste še v grehih« (1 Kor 15, 17). Jezusovo vstajenje je človeku odprlo pot, ki pelje naproti življenju, opravičenju, spravi in odpuščanju.

UPANJE IN VESELJE

Sad Kristusovega vstajenja je tudi upanje. Prihodnost je odprta le tam, kjer je Vstali in mi skupaj z Njim. »Vi po njem verujete v Boga, ki ga je obudil od mrtvih in mu dal veličastvo, da je vaša vera tudi upanje v Boga« (1 Pet 1, 21).

Še en sad vstajenja se pogosto omenja v evangelijih: veselje. »Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda« (Jan 20, 20). Veselje vzplapola vedno, ko je navzoč Vstali: »Tudi vi sedaj žalujete; a zopet vas bom videl in vaše srce se bo veselilo in vašega veselja vam ne bo nihče vzel. In tisti dan me ne boste nič vpraševali« (Jan 16, 22). V veselju zaradi navzočnosti Jezusa, od mrtvih vstalega in povišanega, je dan vsak odgovor.

HODITI PO NOVI POTI

Če pripadamo Križanemu, ki je bil obujen od mrtvih, in če smo po njem vstopili v novo življenje, moramo tudi svoje življenje naravnati v novo smer. »Pokopani smo bili z njim po krstu v

smrti, da bi tako, kakor je Kristus vstal od mrtvih s slavo Očetovo, tudi mi zaživel novo življenje« (Rimlj 6, 4).

Nova pot, novo življenje, to je ljubezen do Boga in bližnjega. Iti po tej poti pomeni pridružiti se Kristusovemu trpljenju in z njim vstopiti tudi v vstajenje. Novo življenje je sotrpjenje s Kristusom. Pod tem pogojem bo to tudi sovstajenje z Njim. »Vse imam za izgubo, da pridobim Kristusa...« da bi spoznal njega in moč njegovega vstajenja ter svoj delež pri njegovem trpljenju, tako da mu postajam podoben v njegovi smrti, če bi kako prišel do vstajenja od mrtvih« (Flp 3, 8 sl.).

Okrnjena izjava

Ko se je italijanski ministrski predsednik Craxi pred kratkim mudil v Budimpešti, je imel tudi srečanje z madžarskimi časniki, ki so mu postavili različna vprašanja. Njegove odgovore je madžarska televizija nato objavila, toda ne vseh.

Tako so manjkala Craxijeva stališča do ameriških raket v Zahodni Evropi in do evropskih mirovnih gibanj. Med drugim so izrezali stavka: »Če oni (namreč Moskva) ne bi bili prvi namestili svojih raket, bi ne bilo problemov s protiukrepi.« In: »Če bi bilo v Sovjetski zvezi malo več svobode, bi sovjetski državljani verjetno protestirali tudi proti sovjetskimi raketam.«

Za ti Craxijevi stališči madžarsko prebivalstvo ni smelo vedeti, kajti o Sovjetski zvezi se sme v deželah realnega socializma govoriti le dobro.

Papežovo pismo o Jeruzalemu

Za letošnji veliki petek je sv. oče objavil posebno pismo o Jeruzalemu, mestu, ki je enako drago kristjanom, judom in muslimanom. Po papeževem mnenju je zadeva Jeruzalema bistvena za doseg miru na Bližnjem vzhodu. Sam si je želel v svetem letu obiskati to mesto, pa mu žal ni bilo dano.

Jeruzalem je dragocena dediščina vseh verujočih. Ohraniti mu je zato treba edinstveni in sveti značaj. Pri tem pa je treba upoštevati tri stvari: varnost in mir za Izraelce, ki so si ustanovili tu svojo državo; možnost za Palestince, sedaj razpršene, da pridejo do svoje domovine; in dati Jeruzalemu mednarodni značaj svetega mesta. Mesto, ki naj bi bilo simbol srečanj, povezovanj in miru za vsa človeška družina žal ostaja neprestan povod za tekmovanje in enostranske zahteve. Dokler narodi Bližnjega vzhoda ne bodo znali odkriti pravega pomena svoje zgodovine, ki jih potom vere v enega Boga kliče k miroljubnemu sožitju in medsebojnemu sodelovanju, ne bo mogoče premagati tragičnega položaja, v katerega so se zapletli.

■ Razprava o zakonu o globalni zaščiti Slovencev v Italiji, ki je bila napovedana za 18. april, je bila ponovno odložena na zahtevo socialističnega senatorja Garibaldija. Ta bi moral dati uvodno poročilo o predloženih osnutkih, pa je dejal, da še ni utegnil prebrati zapisnikov o razpravi, ki je tekla o tem zakonu v italijanskem parlamentu v prejšnjem mandatsnem obdobju. Zahteval je »kratek odlog« in njegov predlog je bil sprejet. To pomeni, da se bo zadeva o globalni zaščiti spet močno zavlekla, saj bodo imele v maju komisije v senatu polno dela z novim odlokom o gospodarski politiki, ki ga hoče vlada čimprej spraviti skozi parlament, razprava pa se bo začela ravno v senatu.

■ Eksplozija jamskega plina je bila vzrok hudi rudniški nesreči, do katere je prišlo v kraju Resavica, 150 km jugovzhodno od Beograda. V premogovniku je bilo v trenutku eksplozije 46 oseb. Od njih je 34 izgubilo življenje.

Velika noč v srcu krščanstva

Sv. oče Janez Pavel II. je na veliki četrtek kot vsi škofje katoliškega sveta opravil dve maši. Dopoldanski krizmeno mašo je daroval skupaj z 2.000 rimskimi duhovniki, 50 škofi in nadškofi ter 20 kardinali v baziliki sv. Petra. V pridigi je najprej govoril o Kristusu, ki ga je Sv. Duh mazilil za večnega in edinega velikega duhovnika nove zaveze, nato pa prešel na duhovništvo, ki je udeležba na mesijanskem maziljenju Jezusa Kristusa. Temu duhovništvu je Kristus podelil poslanstvo upravljanja sveto Evharistijo, jo deliti in odpuščati grehe. Zato morajo duhovniki ostati Kristusu zvesti. »Prisezimo,« je dejal papež, »zvestobo Njemu, ki nas ljubi in nas je osvobodil naših grehov s svojo krvjo.«

Na ta poziv so prisotni duhovniki odgovorili z obnovitvijo duhovniških obljub, izrečenih na dan posvečenja. Zlasti so izrekli pripravljenost, biti zvesti delivci božjih skrivnosti potom sv. Evharistije in drugih bogoslužnih dejanj ter oznanjati besedo odrešenja po Kristusovem zgledu.

Istega dne popoldne ob 17.30 je sv. oče opravil v lateranski baziliki mašo ob spominu na ustanovitev Evharistije. Govoril je o Kristusu ljubezni, ki se je oveko-večila zlasti v tem zakramentu. Za izjemo od drugih let je to pot umil noge 12 mladencem, ki so zastopali ves Rim.

Na veliki petek je papež spovedoval pri Sv. Petru dve uri. Spovedal je 16 izbranih oseb. Vsi so bili laiki razen ene redovnice. Osem jih je bilo iz Italije, ostali pa Nemci, Španci, Irci, Holandci in iz ZDA. Zvečer je sv. oče opravil tradicionalno

pobožnost križevega pota v Koloseju, ki jo je prenašala televizija iz 25 drkav. Pri tem se je spomnil vseh, ki po raznih deželah širijo po svetu zaradi svoje vere trpijo pomanjkanje, vedno pripravljene kakor mučenci iz rimskih časov dati življenje za Kristusa.

Na veliko soboto zvečer je pred baziliko sv. Petra papež najprej posvetil ogenj, nato pa še krstno vodo, s katero je krstil 29 katehumenov. Vsi so nato prejeli še sv. birmo. Po narodnosti so bili predvsem iz Azije (Koreja, Tajska, Hongkong), trije tudi iz Češkoslovaške.

Na veliko noč je papež ob slovesni dopoldanski maši slovesno zaključil izredno sveto leto odrešenja. Prisotnih je bilo 350.000 oseb, nadalje ves diplomatski zbor. Italijo je zastopal predsednik senata Cossiga. Navzočih je bilo tudi kakih 50.000 udeležencev pohoda zoper lakoto, za mir in razorožitev. Pohod se je vršil pod geslom: »Ko Afrika umira zaradi lakote, umirajo belci zaradi preobilja v hrani.«

Kakor običajno je sv. oče podelil svoj blagoslov Urbi et orbi (mestu in svetu) z voščili v različnih jezikih. Med njimi je bil tudi slovenski. Nato se je umaknil na kratek odpočitek v Castelgandolfo. Kar se tiče svetega leta, ki se je pravkar končalo, pa je že znano, da je v tem času prišlo v Rim nad 15 milijonov turistov, tj. 30% več kot v svetem letu 1975. Izredno visoka udeležba je presenetila vse, ki so to leto načrtovali. Rim je še vedno privlačen, še posebej, če živi v njem tako dinamičen papež kot je prav sedanji.

Proces proti sožitju na Koroškem

Dr. Waldstein (Nemec) in dr. Inzko (Slovenec) sta znana po vsej Avstriji kot neurtudna delavca za sožitje obeh narodnostnih skupnosti na Koroškem. Oba sta predsednika nemško-slovenskega koordinacijskega odbora krške (celovške) škofije. In oba sta se znašla v Celovcu na zatožni klopi. Toži jih do Slovencev sovražno nastrojena ustanova Heimatdienst (Domovinska služba) in to zaradi njunega stališča v zvezi z dvojezičnim šolstvom na Koroškem.

Dr. Waldstein in dr. Inzko sta v dveh listih celovške škofije, v nemškem »Kirchenzeitung« (Cerkveni list) in v slovenski »Nedelji« (10. marca letos) izpovedala pregledno in strnjeno stališče do dvojezičnega šolstva, ki bi ga Slovencem nenaklonjeni nemški krogi radi odpravili. V izjavi sta med drugim dejala, da če bo v obvezni šoli na južnem Koroškem prišlo do ločitve v vaseh skupaj živečih otrok ene in druge narodnosti, bo to v ljudeh povzročilo občutek, da so nekateri manjvrtni. Taka ločitev šol na »Nemce« in »Slovence« je politika »apartheida«, tj. ločevanja ljudi po rasah in zato nekrščanska.

Dr. Feldner, predsednik Heimatdiensta, je na to izjavo reagiral tako, da je oba predsednika nemško-slovenskega koordinacijskega odbora prijavil sodišču, češ da sta s svojo izjavo žalila Heimatdienst in ga označila za nacističnega.

Sodni postopek se je začel 30. marca na okrajnem sodišču v Celovcu. Sodnik dr. Kaiser je najprej obe strani pozval k pobotanju. Dr. Inzko in dr. Waldstein sta bita kot kristjana pripravljena storiti prvi korak, a sta izjavila, da s svojima trditvama nista hotela nikogar žaliti. Dr. Waldstein je dejal, da sta le povedala, kar ljudje na južnem Koroškem občutijo. Dr. Inzko pa je nakazal ozadje, zaradi katerega je njuna izjava nastala. Povzročili jo je napad Heimatdiensta na dvojezičnost. S tem je postalo vse delo Cerkve za spravo na Koroškem ogroženo. In je še dodal: »Stojiva trdno na svojih trditvah!« Vodju Heimatdiensta dr. Feldnerju pa te izjave niso bile zadostne. Zahteval je, da jih prekliče.

S tem je bila prva obravnava zaključena. Proces se bo nadaljeval v dokaznim postopkom. Okrog 200 solidarnostnih izjav, ki sta jih do začetka procesa oba obtoženca prejela, pa priča, da nista sama. Akcija s solidarnostnimi izjavami se med tem nadaljuje, ves proces pa dokazuje, kako težko je v sedanjih razmerah delati za sožitje na Koroškem.

Novo romarsko svetišče pri Turinu

V Don Boskovem rojstnem kraju Colle Castelnovo (Turin) bo 1. maja posvečeno novo romarsko svetišče Jezusa Odrešenika. Ta cerkev (dolžina 110 m, višina kupole 80 m) je bila zgrajena že pred 15 leti, velika spodnja kapela je služila vse doslej svojemu namenu, gornja cerkev pa je bila končana lani in sedaj, vsa opremljena in tudi poslikana, čaka na svojo posvetitev ob 50-letnici Don Boskove razglasitve za svetnika, kar se je zgodilo na veliko noč 1934. Novo romarsko svetišče je blizu Don Boskove rojstne hiše; posvetil ga bo turinski kardinal Ballestrero. V popoldanskih urah bo na zavodskem stadionu slovesna počastitev svetnika tega kraja, na večer pa bo vodil bogoslužje ponovno izvoljeni vrhovni predstojnik E. Viganò.

Don Boskov rojstni kraj je mnogim prijateljem Katoliškega glasa dobro znan. V povojnih letih je bilo tukaj čez 1.500 Slovencev, največ Primorcev. Kadar smo romali v Oropo ali v Turin, smo vedno obiskali Don Boskov grič sredi monferratskih vinogradov. Leta 1973 je bilo tukaj pod

Nova romarska cerkev v Don Boskovem rojstnem kraju blizu Turina. Za cerkvijo je videti velik salezijanski zavod s tehničnimi šolami

vodstvom škofa Leniča 300 romarjev iz ljubljanske škofije; tudi letos pridejo na to božjo pot naši rojaki. 1. maja bo tukaj skupina iz Ljubljane pod vodstvom salezijancev z Rakovnika.

Zadnji teden junija nameravajo obiskati ta kraj, Turin, Oropo in Certosa pri Paviji romarski izletniki iz Bazovice. Stanovali bodo v zavodu Crocetta v Turinu, kjer je v počitniškem času na voljo 105 sob za romarje. Na to gostoljubno in ceneno hišo imajo lepe spomine mnogi Tržačani, ki so bili tukaj pred petimi leti ob izpostavitvi sv. sindona. Bazovce bo stal tridnevni izlet 120.000 lir na osebo, tj. vožnja in celotna oskrba za vse tri dneve. Za skupinsko bivanje na Crocetti je potrebna takojšnja rezervacija (tel. 011/504676), mesec pred prihodom pa dokončna potrditev. - F. S.

Britansko-libijski spor

Do hudega diplomatskega spora je prišlo med Vel. Britanijo in Libijo potem ko so padli iz poslopja libijskega poslaštva v Londonu strela na množico protilibijskih demonstrantov, pri čemer je bila ubita angleška policistka, enajst oseb pa ranjenih. V odgovor na ta uboj je policija obkolila poslopje, vlada pa je zahtevala, da se ji da možnost zaslišati osebe, ki so v poslaništvu. Teh naj bi bilo od 20 do 30. Polkovnik Gedafi tudi to pot ni hotel sprejeti dejstva, temveč je obtožil angleško policijo, da je sama streljala in pri tem ubila policistko. Obenem je naročil svojim ljudem, naj ostanejo v zgradbi, »če bi bilo treba tudi eno leto«. Gedafijeva trmoglavost je nato privedla britansko vlado do sklepa, da prekine diplomatske odnose z Libijo. Zaradi tega bodo morali vsi, ki so v libijskem poslaništvu v Londonu, do 29. aprila zapustiti Anglijo.

V Pekingu je prišlo do kitajsko-britanskih razgovorov o bodoči usodi britanske kronske kolonije Hongkong, ki naj bi se leta 1997 priključil Kitajski. S kitajske strani je bilo poudarjeno, da bo sedanji politični in gospodarski sistem v Hongkongu ostal v veljavi še 50 let potem, ko bo prišel v sestav Kitajske.

Velikonočni seminar Mladinske komisije FUENS

Mladinska komisija Federalistične unije evropskih narodnostnih skupnosti (FUENS) je z resolucijo podprla prizadevanja Slovencev v Italiji za doseg pravičnega zaščitenega zakona, ki naj enakopravno upošteva Slovence in tržaški, goriški in videmski pokrajini. Resolucijo so izglasovali na rednem občnem zboru, s katerim se je v sredo 17. aprila končal tradicionalni štiridnevni velikonočni seminar Mladinske komisije FUENS. Letos so ga gostili predstavniki nemške manjšine na Danskem v središču Jugendhof Knivsborg pri kraju Aabenraa-Apenrade.

Na občnem zboru so tudi izvolili novo vodstvo ter odobrili nov statut, po katerem ima ta mladinska mednarodna zveza večjo samostojnost, čeprav ostane v povezavi z odraslo FUENS. Za predsednico je bila potrjena Frizijka iz Zahodne Nemčije Christel Petersen, za tajnika pa Retoroman iz Švice Ruedi Bruderer. Med tremi podpredsedniki je tudi zastopnica Slovenske skupnosti Marija Breclj.

Poleg desetčlanske delegacije Mladinske sekcije SSK je bilo na seminarju v Severnem Šlezviku še devet manjšin: gostitelji, Nemci na Danskem, dalje Danci iz Nemčije, Frizijci, Alzačani, Gradiščanski Hrvatje, Retoromani, Nemci iz Belgije, Sudetski Nemci in pa koroški Slovenci, ki jih v organizaciji zastopa Koroška dijaška zveza.

Seminar je imel kot skupni naslov vprašanje: Ali so mejna in obrobna področja tudi nujna področja konfliktov? Na to so ob prikazu lastnega položaja skušale odgovoriti vse prisotne delegacije. Tako so nastopili tudi mladi Slovenci iz naše dežele z obsežnim poročilom o zgodovini in sedanjem stanju, o vprašanju sožitja in o sodelovanju tudi preko meje.

Seminar je bil seveda tudi posvečen spoznavanju položaja gostiteljev. Tako so si udeleženci ogledali nekatere kraje Severnega Šlezvika, v stik pa so stopili z vodilnimi javnimi delavci Nemcev na Danskem.

Ob že omenjeni resoluciji, ki govori o globalni zaščiti Slovencev v Italiji, je občni zbor odobril še nekatere dokumente, med katerimi je treba opozoriti na resolucijo, ki jo je predložila Koroška dijaška zveza iz Celovca in ki izraža odločno nasprotovanje nameram, da bi se na južnem Koroškem odpravilo dvojezično osnovno šolstvo. - I. J.

Podelitev nagrade „Vstajenje“

Komisija literarne nagrade »Vstajenje«, ki jo sestavljajo prof. Zorko Harej, prof. Martin Jevnikar, urednik »Mladike« prof. Marij Maver in prof. Zora Tavčar je 18. aprila letos pregledala 12 knjig, ki so jih bili v letu 1983 izdali slovenski zamejski in zdamski ustvarjalci ter soglasno odločila, da podeli literarno nagrado »Vstajenje« za leto 1983 goriški pesnici Ljubki Šorlijevi za njeno življenjsko delo ob izidu zbirke »Veseli ringaraja«, ki je lani izšla v založbi Pastirčka v Gorici. Denar za nagrado je tudi letos poklonila Hranilnica in posojilnica na Opčinah.

V utemeljitvi podelitve je rečeno, da piše Šorlijeva svoje pesmi že 50 let, toda zaradi posebnih razmer je izšla njena prva pesniška zbirka šele leta 1972 pri Goriški Mohorjevi družbi kot »Izbrane pesmi«. V svojih pesmih spremlja trpljenje slovenskega naroda v Italiji pod fašizmom in med zadnjo vojno, ob tem pa izpoveduje tudi lastno tragedijo, saj so ji tri leta poroki zastrupili moža. Veliko verzov je posvetila rodni Tolminski in Goriški. Iz mnogih pesmi zveni globoko versko prepričanje in zdrav optimizem.

V otroških pesmih spremlja otroka skozi vse letne čase in zna prislunosti njegovi naravi. Zna mu razkrivati svet v njegovih svetlih in temnih razsežnostih in ga opozarjati na lepote, a tudi na socialna vprašanja. Vsa njena poezija je izbrusena in melodiozna, zato je toliko njenih pesmi uglasbenih.

Svečana podelitev nagrade bo v ponedeljek 30. aprila na sedežu Društva slovenskih izobražencev, ul. Donizetti 3 v Trstu ob 20.30.

OD TEDNA DO TEDNA

V Rimu je potekalo tridnevno zasedanje o lakoti v svetu pod geslom »Reveži se ne hranijo s teorijami«. Nastopili so razni govorniki, med njimi bivši glavni tajnik Združenih narodov Kurt Waldheim, ki je spomnil na svečano izjavo, sprejeto pred desetimi leti prav tako v Rimu na mednarodni konferenci o prehrani, ko je bilo sklenjeno, da čez deset let noben otrok na svetu ne bo hodil lačen spat. Vse to se ni uresničilo in vprašati se je treba, zakaj. Med vzroki je Waldheim omenil oboroževalno tekmo in neednost o konkretnem boju proti nerazvitosti. Sklepni govor na zasedanju je imel predsednik vlade Craxi. Italija bo verjetno kmalu namenila 3.000 milijard lir za pomoč lačnim. Ta denar bo upravljal poseben komisar, ki ga bo vlada s tem v zvezi imenovala. Do sedaj je bil za pomoč nerazvitim določen poseben urad zunanjega ministrstva.

Blizu otoka Visa so jugoslovanski mejni organi zalotili dve italijanski ribiški ladji iz Termolija, ki sta brez dovoljenja ribarili v jugoslovanskih ozemeljskih vodah. Ladji, ki nista imeli izobešenih državnih zastav, se na večkratni poziv nista hoteli ustaviti ter sta skušali pobegniti, nakar so začeli Jugoslavlani na ladji streljati. Pri tem je bil ranjen en ribič, ki se sedaj zdravi v Splitu, ladji pa sta se po plačani kazni (12 in pol milijonov lir) že vrnili v svoje izhodno pristanišče. Italijansko zunanje ministrstvo je v zvezi s tem incidentom dalo izjavo, da »naj bodo okoliščine, v katerih je prišlo do tragičnega streljanja take ali drugačne, vse to še ne opravičuje uporabe strelnega orožja pri preprečevanju nezakonitega ribolova«.

Šport

SZ »Soča« v finalnem delu tekmovanja

Ekipa »Soče« se je uvrstila v finalni del odbojarskega prvenstva prve moške divizije na Goriškem, v katerem bodo igrala še moštva Naš prapor iz Pevme, Val iz Štandreža in Italcantieri. Torej lep uspeh slovenske odbojke.

Ekipo »Soče« so okrepili nekateri izkušeni igralci, tako da je bila igra bistveno boljše od lanske; tudi mlajši so igrali bolj samozavestno. Posebno spodbuden je bil začetek prvenstva s šestimi zaporednimi zmagami. V nadaljevanju je bila igra manj prepričljiva, vendar se je »Soča« uvrstila v zaključni del brez večjih težav.

Glavna hiba ekipe je pomanjkanje enakovrednih menjav in bo najbrž prišla do izraza v naslednjih zahtevnejših tekmah. Fantje so letos trenirali v telovadnici v Sovodnjah, prvenstvene tekme pa so odigrali v Štandrežu. Pri »Soči« igrajo: Černic, Černic ml., Kovic I. in A., Sirk, Malič, Giantin, Gergolet, Fajt, Pisk.

Iz delovanja občinske uprave

Delovanje goriške občinske uprave je tudi pred prazniki bilo zelo živahno. Tako se je v kratkem razdobju nekaj dni sestalo več komisij. Komisija za gospodarska vprašanja je razpravljala o dokumentu glede proste cone in drugih posegov na ekonomskem področju. Komisija za kulturo in šolstvo je pregledala in odobrila sezname v zvezi s posegi za šole po zakonu št. 10. Nedavno je tudi zasedala svetovalska skupina za socialna vprašanja in razpravljala o načrtih za ustanovitev posebnega delovnega središča. Sestala se je tudi prva svetovalska komisija za splošna vprašanja in obravnavala pravilnik o občinskih natečajih, kjer so tudi določila za mesta z znanjem slovenskega jezika.

V torek 17. aprila je goriška občina uradno podelila častno meščanstvo pomembnemu goriškemu znanstveniku, ki deluje v svetovnem merilu. To je fizik prof. Carlo Rubbia, ki deluje na ustanovi CERN v Ženevi ter poučuje na harvardski univerzi v ZDA in je resen kandidat za Nobelovo nagrado. Svečanosti so prisostvovali občinski svetovalci in odborniki z županom na čelu, ki je v daljšem govoru poudaril pomen znanstvenih odkritij slavljence. Za njim je spregovoril sam fizik Rubbia, ki je predvsem poudaril velikansko področje znanstvenega raziskovanja, pri tem pa še veliko tega, kar bo treba še odkriti. Lepo je dejal, da se neskončno veliko in neskončno majhno neke stikata (sam deluje na področju raziskave najmanjših delcev materije). Prisotni so bili tudi drugi predstavniki oblasti in javnega življenja, kot goriški nadškof, podpredsednik pokrajine, kvestor, razni deželni svetovalci itd.

Goriška občina se sedaj tudi pripravlja na slovesnost pobratenja s sardinskim mestom Sassari, kar je občinski svet želel glasovati zadnjo jesen. Pred dnevi je bila v tem mestu goriška delegacija, ki so jo sestavljali župan Scarano, odbornik Obizvi ter predsednik Turistične mestne ustanove Moise. Uradne slovesnosti pobratenja bodo v Sassariju v drugi polovici maja ter se jih bo udeležila večja delegacija goriške občine.

Prejšnji teden so pa obiskali goriško občino nekateri upravitelji z onstran meje; med njimi dosedanjí ter novi župan Nove Gorice, Debeljak in Bašin ter župan iz Ajdovščine. Župan Scarano jim je razkazal mestno palačo ter jih seznanil z delovanjem naše občinske uprave. Naša občina pa pripravlja za polovico meseca maja razstavo slikarja Nedeljka Pečanca iz Nove Gorice, ki bo v Avditoriju. Prav tako bo prihodnji mesec v okviru Srečanj z avtorjem nastopil tržaški glasbenik, muzikolog ter jezikoslovec prof. Pavle Merku. Tako bo to drugi slovenski avtor v tem zelo posrečenem nizu kulturnih srečanj. Prvi je bil pred leti pisatelj Alojz Rebula.

In prav v teh pobudah obmejnega sodelovanja ter kulturnih pozitivnih pobud in vrednotenja tudi zamejske slovenske kulture vidimo znamenje, da se goriška občinska uprava zaveda svojega poslanstva, ki teži po čim globljem medsebojnem spoznavanju na tem delikatnem ozemeljskem področju in stičišču.

Števerjan

Vrnjen obisk. Na povabilo predstavnikov števerjanske občinske uprave in kulturnih društev so predstavniki novogoriške skupščine v torek 17. aprila vrnili obisk v Števerjanu. Novogoriško delegacijo, ki so jo sestavljali bivši predsednik občinske skupščine Zorko Debeljak, novi predsednik Danilo Bašin ter predsednik komisije za sodelovanje z zamejstvom Rajko Korenč je na občini sprejel števerjanski župan Klanjšček. Gostom je najprej razkazal občinsko stavbo, nato pa jih je v sejni dvorani pozdravil. Zaželel je, da

bi bili medsebojni stiki še v bodoče tako dobri in še boljši kot so bili doslej. Vsi so se strinjali, da je prav, da so med sosesko dobri odnosi.

Novogoričani so se zahvalili za povabilo in obljubili nadaljnjo pomoč. Razgovori so nadalje tekli o kulturnih in gospodarskih izmenjavah. Ob koncu se je župan Klanjšček zahvalil Debeljaku za sodelovanje, novemu predsedniku Bašinu pa je zaželel obilo uspeha na novem delovnem mestu.

Doberdob

Praznik pomladi. Ta prireditve, ki jo že vrsto let prireja SKD »Hrast« iz Doberdoba, v mnogočem zavisi od lepega vremena. Letos so bili lahko prireditelji v tem oziru povsem zadovoljni. Vreme je bilo zares spomladansko, zrak prijetno tople, udeležba nadvse številna.

Kulturno obeležje je prireditvi dala umetniška razstava, ki so si jo udeleženci lahko ogledali v župnijskem domu. Premnoge so navdušile fotografije, ki jih je posnel Vinko Zakelj o Višarjah. Hijacint Jussa je bil zastopan s slikami, ki zahtevajo malo več poglobitve v slikarjevo duševnost; Silvan Beučar je osvojil s svojimi risbami vsakogar, ki je prijatelj narave (tudi pisca teh vrstic); Vladimir Klanjšček pa je predstavil slike, ki nudijo vsakomur nekaj svojiskega. Vsekaror razstava, ki ne bi smela iti neopazno mimo nas.

Tudi slikarsko tekmovanje »ex tempore« za vrtec in osnovno šolo je zajelo lep krog udeležencev. Te pobude so vedno vredne pohvale in so velik prispevek k nadaljnji kulturni rasti naših otrok.

Prav posrečen je bil nastop otroške folklorne skupine »Piccoli danzerini Lis Luzignutis« iz goriške četrti Sv. Roka. Po slovensko bi rekli »Kresničke«. Pod vodstvom Marise Padovan so mladi plesalci prikazali vrsto plesov iz 16. stoletja do danes. Skupina je prvič nastopila leta 1976. Brez dvoma je njen nastop pomenil prijetno poživitev vse prireditve.

Bolj ko se je spuščal mrak na kraško planoto, bolj se je prostor polnil. Zlasti mladi so začeli prevladovati. Na svoj račun je prišel ansambel Taims z Opčin, ki je s svojimi zvoki omogočil, da se je veselo razpoloženje polastilo navzočih. Kar težko se je bilo raziti, toda prav v tem je privlačnost takih prireditev. Že danes lahko rečemo: lepo je bilo, prihodnje leto pa naj bi bilo prav tako! - jk

Ronke

Zanimiv cikel predavanj o naravi. Na pobudo ženskega pevskega zbora iz Laškega se je 12. aprila zaključil krog večerov, posvečenih naravi ob prikazanju barvnih diapozitivov in namenjen predvsem slovenskim otrokom iz Laškega.

Po vrstnem redu so se zvrstili Viktor Selva iz Štandreža, ki je predvajal diapozitive na tematiko »Človek in narava«. Dr. Danilo Čotar iz Gorice je prikazal rastlinstvo in živalstvo naše dežele. Mauro Bobiz in Mirjam Likar iz Ronk pa sta predstavila značilnosti doberdobskega Krasa.

Tako so se mogli udeleženci tega nadvse zanimivega in poučnega ciklusa seznaniti z raznovrstnimi rastlinami, pticami in kralji, ki so značilni za naše področje. Zahvaliti se je treba tudi romanskem župniku P. Bonettiju, ki je dal v uporabo zakurjene prostore. - K. M.

V bolnišnici v Charlestonu (ZDA) je v starosti 87 let umrl general Mark Clark, zadnji od petih velikih ameriških poveljnikov (Eisenhower, McArthur, Bradley, Patton in on) iz druge svetovne vojne. General Clark je vodil ameriško invazijo na Sicilijo leta 1943 in podpisal sporazum, s katerim se je končala vojna na Koreji. Po maju 1945 je bil tudi poveljnik ameriških sil v Avstriji, zaradi česar so mu Dunajčani nadeli naslov »rešitelj Avstrije«.

Zapustila nas je naša draga

Vizin Marija por. Hmeljak

Pogreb bo v četrtek 26. aprila ob 13.30 iz mrtvašnice glavne bolnišnice.

Zalujoči mož Mirko, sin in hčeri z družinami

Sovodnje ob Soči, 25. aprila 1984

Lojzetu Škerlu ob 70-letnici Pojdimo spet k Mariji

Izjava posebne komisije o Medjugorju

Ne vem, ali se je sam naveličal dela v škofijski pisarni ali je škof želel zamenjave, vsekakor je dr. Škerl pustil službo kanclerja in sprejel službo kateheta na slovenskem učiteljski. Na tem mestu je ostal do upokojitve.

Ko je bil še kancler in pozneje, smo se ob srečanjih razgovarjali o naših skupnih dušnopastirskih problemih; med temi je bil tudi naš tisk. Sodeloval je pri »Tednu«, ki ga je izdal g. Andrej Gabrovšek. Tu je dobil prve izkušnje s tiskom. Ko je »Teden« prenehal izhajati, smo pletli misel, da bi Tržačani in Goričani izdajali skupen katoliški tednik. Misel je dozorila v letu 1948. Nje posledica je bila, da smo v Gorici ukinili tednik »Slovenski Primorec« in skupaj s Tržačani začeli izdajati »Katoliški glas« kot skupno glasilo za slovenske vernike v tržaški in gorški škofiji. Lojze Škerl je torej skupaj z drugimi botroval »Katoliškemu glasu« in mu potem kot dober boter ostal zvest do danes. Zadnja leta prihaja vsak tork v Gorico in prinaša tržaško pošto za časopis. Njegove članke je pa v listu zaslediti od vsega začetka.

Pionir slovenske tiskane besede po zadnji vojni ni zanemarljivo tržaškega radia. Versko uro je veliko let sooblikoval skupaj z g. Stankom Zorkom. Ko je leta 1954 goriška Marijina družba šla na romanje v Loreto in Assisi, se nam je pridružil tudi dr. Škerl. V avtobusu ga ni bilo potrebno predstavljati: vse romarice so ga poznale s tržaškega radia. Zaradi nastopov na radiu poznajo naši ljudje dr. Škerla po celi Primorski tostran in onstran meje. Izvolili so ga tudi v odbor Goriške Mohorjeve družbe, kjer prav tako rad sodeluje.

Škof Santin je hotel dr. Škerlu dati tudi cerkveno priznanje in ga je imenoval za člana tržaškega stolnega kapitlja, tj. za kanonika; pozneje po zadnjem koncilu pa še za škofovega vikarja za Slovence.

Svoj generalni štab je Lojze Škerl iz Trsta prenesel na Opčine. Tam sedaj biva in skozi okno lahko gleda na Sežano, kjer počivajo njegovi starši in kjer še vedno stoji njegova rojstna hiša.

Dragi Lojze! Ob tvojem življenjskem jubileju ti čestitamo vsi tvoji prijatelji in sobratje. Gotovo pa tudi vsi verniki tržaške škofije in vsi poslušalci tržaškega radia širom po naši Primorski.

K. Humar

Duhovniki občutimo včasih kot očitek pripovedovanje starejših ljudi, kako lepo je bilo v mesecu maju, ko so ljudje v velikem številu hodili k šmarnicam. Danes pa ni več tako! Ali nismo morda mi tega krivi?

Odgovorov in zagovorov na to vprašanje ne manjka, dejstvo pa je, da smo do božje Matere Marije postali bolj mlačni. Kje je vzrok?

Romano Guardini v svoji knjigi o uvažanju v molitvi pravi: »Človek se nagiblje k temu, da gre v svoji ljubezni čez mero; tako je v odnosu do Marije prišlo do markske pretriranosti in zanesenosti. Temu se je pridružil še vpliv legende, ljudski nagon, kateri odeva postave tistih, ki so mu dragi, z izrednostjo ter napolnjuje njihovo življenje s čudežnimi dogodki; nazadnje še čustvenost, teženje v sladkobnost. Vse navedeno je na področju Marijinega češčenja povzročilo mnogo zla. Ni se torej čuditi, če se je dvignila vsakovrstna upravičenost in neopravičenost kritika in da mnogo resnih ljudi tako težko najde pot k Mariji. Radi bi se znebili pretriranosti in stranpoti, a ne znajo razlikovati; tedaj vržejo vse proč. To je velika izguba, kati zgodovina krščanske duhovnosti kaže, kako jasno sta povezana pristno Marijino češčenje in najbolj budni čut za krščansko resnico.«

Guardini je pisal za Nemce, a kaj bi

rekel našim ljudem? Smo morda tudi mi zašli v pretriranost? V ponavljanje raznih trditvev o Mariji, ki v teologiji ne najdejo dokazov? Od Marije nas je oddaljilo marsikaj, zlasti pomanjkanje zavzetosti za vse, kar je božje.

O Mariji je bilo nepregledno mnogo povedano in napisano. Mnogo tega je zelo lepo in izhaja iz najčistejšega vira krščanskega verovanja; drugo je manj dobro ali sploh brez vrednosti. Treba se je torej potruditi, da pri vsem ohranimo jasn pogled, zberemo dobro seme in skušamo krščanski nauk o Mariji spoznati, poglobiti in utrditi.

Zadnji koncil je Mariji posvetil precej pozornosti in je skušal globlje spoznati, kakšno mesto je blažena Devica Marija, božja Mati, zavzemala (in zavzema) v skrivnosti Kristusa in Cerkve. Kot dobri kristjani bi morali vse to dobro poznati.

Koncil takole pravi v konstituciji o Cerkvi: »Koncil opominja vse sinove Cerkve, naj češčenje blažene Device, zlasti liturgično, velikodušno pospešujejo; navede in oblike pobožnosti do nje, ki jih je v stoletjih priporočalo učiteljstvo Cerkve, pa naj visoko cenijo; in naj se s spoštljivostjo držijo tistega, kar je bilo v preteklih časih določeno glede češčenja Kristusovih podob ter podob blažene Device in svetnikov. Poleg tega živo opominja

Pomlad na pobočju Sabotina

VABILO

Spoštovani član!

Vljudno ste vabljeni, da se udeležite rednega občnega zbora, ki bo v prvem sklicanju dne 27. aprila ob 11. uri in v drugem sklicanju

v nedeljo 29. aprila ob 9.30

v Prosvetnem domu na Opčinah, ul. Ricreatorio 1 z naslednjim

DNEVNIM REDOM

1. Poročilo upravnega sveta in nadzornega odbora.
2. Razprava o poslovnem obračunu 1983 in o poročilih, glasovanje za odobritev poslovnega obračuna, poročil in predloga o delitvi dobička.
3. Določitev zneska, ki ga morajo doplačati novi člani ob sprejemu v zadrugo.
4. Določitev najvišjega zneska posojila, ki se sme podeliti posameznim prosilcem.
4. Določitev sejnin za upravitelje in nadzornike.
6. Ponovna preučitev predloga za nabavo rešilca po sklepu lanskega občnega zbora.
7. Volitve treh upraviteljev in celotnega nadzornega odbora.
8. Slučajnosti.

UPRAVNI ODBOR

teologe in oznanjevalce božje besede, naj se enako skrbno ogibljuje vsakega napačnega pretiravanja kakor tudi prevelike ozkosrčnosti, ki razmišljajo o edinstvenem dostojanstvu božje Matere. Proučujoč pod vodstvom cerkvenega učiteljstva svetopisno, cerkvene očete in učitelje ter cerkvena bogoslužja naj pravilno osvetlujejo naloge in prednosti Device Marije, ki imajo za svoj cilj vedno Kristusa, vir vse resnice, svetosti in pobožnosti. Skrbno naj se izogibljuje vsega, kar bi bodisi z besedo ali z dejanji moglo ločene brate ali kogar koli drugega zavajati v zmoto glede resničnega nauka Cerkve. Verniki pa naj pominjajo, da prava pobožnost ne obstoji v neplodnem in kratkotrajnem čustvu ne v kakih praznih lahkovernostih, temveč da izvira iz prave vere, katere nas vodi k priznavanju vzvišenosti božje Porodnice in nas vzpodbuja k otroški ljubezni do naše Matere ter k posnemanju njenih kreposti.«

In mi, kaj bomo naredili? Pojdimo pogumno in vdano k Mariji!

LOJZE ŠKERL

V zlati kletki

Naš stari znanec s Koroškega g. Vinko Zaletel je lani jeseni ob povratku iz Buenos Airesa na Dunaj doživel nekaj, kar ga je še bolj prepričalo o nečloveškem obrazu sovjetskega socializma. Ker je vožnja iz Moskve do Argentine polovico cenejša kot vožnja iz drugih evropskih prestolnic, se je odločil, da bo skupno z g. Kopeinigom potoval z Dunaja v Buenos Aires prek Moskve. Kaj pa se mu je primerilo na povratku, naj kar sam pove.

V Buenos Airesu se nas je vkrcalo na sovjetsko letalo tipa »Iljušin« kakih 30 potnikov. G. Kopeinig je odpotoval že poprej. Potovanje je poteklo kot v vseh drugih preokceanskih letalih in ob dobri postrežbi.

Ob prihodu v Moskvo je bila najprej običajna kontrola dokumentov in prtljage. Mene so pregledali od vrha do tal in zlasti preverjali, če moja fotografija odgovarja mojemu obrazu. Tudi »Katoliški misijoni«, ki sem jih bral med vožnjo, so bili za policistko sumljivi. Prelistala jih je

od začetka do konca.

Samo dva sva bila tranzitna potnika, tj. da sva vožnjo nadaljevala. Dolgo sva morala čakati, da so naju prepeljali v tranzitni hotel. Končno naju je neka uradnica odvedla do skrivnega izhoda z letališča. Tam so mi potni list vzeli in dali neko rdečo izkaznico. Pridružil se je še neki policist. Skupno — 4 osebe — smo vstopili v avtobus. Ko nas je pripeljal do hotela, smo našli vrata zaprta. Na uradnični poziv so jih odprli, za nama pa spet zaprli. Ostal sem v tej kletki dva dni.

Po prijavi so naju odpeljali v 7. nadstropje. Soba ni bila nič posebnega. Hotel je veljal za prvorazrednega, v zahodni Evropi pa bi ga šteli za 3. ali 4. kategorijo.

Ko je prišel čas kosila, sem dobil posebno izkaznico. V obednici so mi dodelili prostor med ostalimi potniki, kajti sam si nisem smel izbirati mize ali stola. Za kosilo smo dobili neke vrste juho, goveje meso, kolaček kumare, par kolobarčkov pese, nekaj listov solate. Meso je bilo zelo trdo, da ga nisem mogel jesti. Ob koncu smo dobili sladoled, ki pa je bil

bolj samoled. Ruski čaj je zaključil kosilo.

Upal sem, da nas bodo po kosilu peljali z avtobusom na ogled mesta, toda zaradi praznovanja Oktobrske revolucije ogled mesta ni bil možen. Moral sem ostati doma. Zato sem šel počivati in spal do pol šestih zvečer. Zbudil sem se ob popolni temi. Za večerjo smo dobili — spet je bil potreben kupon — kisto zelje in meso z rižem. Posadili so me med tri črnce. Meso, zopet je bilo trdo, sem prepustil enemu izmed črncev. Bil je vesel in hvaležen. Zobe pa je imel take, da bi lahko kamenje grizel. Pri večerji nas je bilo komaj 10 ljudi, medtem ko premore ogromna jedilnica kakih 200 sedežev.

Po večerji sem si odprl televizijo. Karoli sem odprl, povsod so nastopale in klepetale debelušne ženske, ki so vneto razpravljale o »raboti« (delu). Šele ob koncu sem ujel ruski balet, ki je bil res zanimiv.

Minila je že druga noč. Zjutraj me prišlo obvestiti, naj se pripravim na odhod. Ko pridem do prtljage, sem pričakoval, da mi dajo zajtrk. Namesto tega sta šefinja sprejemne pisarne in postrežnica za-

čeli preprič, zakaj sem že prišel doli, ko avtobusa še ni. Jaz pa sem moral čakati. Zazrl sem se v policista, ki je ob vhodu vsakemu odklenil in za njim spet zaklenil vrata. Ker je to bilo zjutraj, ko so prihajale uslužbenke na delo, je bil zelo zaposlen: neprestano je odpiral in zapiral.

Po dolgem čakanju — ostal sem brez zajtrka kot skupina potnikov, večina črncev — je avtobus pripeljal neke ljudi iz letališča, jaz pa sem se končno iz »zlate kletke« lahko odpeljal. Bil sem od potnikov čisto sam, ob meni pa za »varstvo« uslužbenka in policist. Prišli smo do nekkih železnih vrat. Tam je policist pritisnil na majhen, komaj viden gumb in čez čas je prišel tisti policist, ki mi je ob prihodu v Moskvo odvzel potni list. Zopet je preverjal sliko, če sem pravi, in mi nato vrnil potni list, jaz pa sem mu izročil rdečo izkaznico.

Nato so me peljali v čakalnico na letališču. Več je bilo policistov kot potnikov. Policisti so bili sami mladi fantje, veliki in močni po postavi. V letališkem posloplju so tudi trgovine z vsemi mogočimi stvarmi, ki jih srce more poželeli. Ves

V prostorih škofijskega ordinariata v Mostarju je v dne 23. in 24. marca letos zasedala razširjena komisija, ki jo je imenoval krajevni škof Pavao Zanić, da bi pregledala dogodke v župniji Medjugorje. Prvi dan je pri delu komisije sodeloval tudi sam škof. Med zasedanjem so člani komisije 23. marca obiskali tudi Medjugorje ter se udeležili večerne maše.

Da se ni komisija pogostejše sestajala, je bil vzrok čakanje, da se ali dozdevna prikazovanja končajo ali pa dobijo novo vsebino. Poleg tega je sv. oče namignil krajevnu škofu, naj ne prehitava z objavo svojega stališča, ker se je že ponovno ob podobnih primerih pokazalo, da čas največ pripomore k trezni presoji.

Ker pa so dogodki v Medjugorju zadržali široko odzivnost tako v Jugoslaviji kot v inozemstvu, je sklenil mostarski škof dosedanje štirčlansko komisijo razširiti in je izbral nove člane med profesorji različnih teoloških panog vseh bogoslovnih fakultet na Hrvaškem in v Sloveniji ter med predstavniki medicinske znanosti.

Novo sestavljena komisija si je določila smernice za nadaljnje raziskovanje in ugotovila, da se doma in po tujini širijo tiskane in razmnožene izdaje, ki premalo kritično pišejo o medjugorskih dogodkih, zlasti še o ozdravljenjih, ki naj bi bila čudežna, mostarski škofijski ordinariat pa ni dobil nobene zdravniške dokumentacije. S tem v zvezi so posebej omenjali knjigo »Gospina ukazanja v Medjugorju«. Komisija bo vsa ta vprašanja temeljito pregledala, zato prosi verski tisk, naj o teh stvareh do objave pristojnega mnenja ne piše. Če pa že piše, naj piše kritično in obzirno.

Komisija tudi ne odobrava dejstva, da vodijo nekateri duhovniki in katoliški laiki v Medjugorje organizirana romanja ali prireajo javne nastope vidcev, preden je Cerkev izrekla sodbo o prikazovanjih.

Komisija opozarja duhovnike in laike na umesten sklep nadškofijskega ordinariata v Zagrebu št. 63/84 z dne 14. januarja 1984, s katerim je kardinal Kuharić prepovedal vidcem nastopanje v vseh cerkvah zagrebske nadškofije, vse dokler Cerkev ne bo izrekla svoje sodbe.

Obenem je komisija pismeno naprosila dušne pastirje in vidce v Medjugorju, naj o vsebini prikazovanj niti o morebitnih ozdravljenjih ne govorijo javno niti ne dajejo izjav za tisk. Vsem vernikom pa komisija priporoča, naj njeno delo vključijo v svoje molitve, kot tudi vidce in dušne pastirje v Medjugorju.

Avstrijski katoličani za misijone

MIVA je karitativna ustanova avstrijske škofovske konference. Obstaja že 35 let. Skrbi zlasti za prevozna sredstva misijonarjem. Doslej je oskrbela nad 4.000 vozil v vrednosti 230 milijonov šilingov. Vsako leto prejme ustanova okoli 450 prošenj. Misijonarje oskrbuje z avtomobili, motornimi kolesi in nekatere celo s konji. Za Zaire je preskrbela celo ladjo.

Odkod sredstva? Največ prinese akcija sv. Treh kraljev. 45.000 avstrijskih dečkov in deklic se obleče v Tri kralje in gre do hiše do hiše, pojejo in zbirajo darove za misijone. Lani so zbrali 15 milijonov šilingov. Drugi vir dohodkov je akcija sv. Kristofa. Avtomobilisti so povabljeni, da za vsak srečno prevožen kilometer poti prispevajo en groš (stotinka šilinga). Na ta način so lansko leto zbrali 14 milijonov šilingov.

čas čakanja pa nisem videl enega samega človeka, ki bi se tam ustavil. Cene so v rubljah. Vidi se, da so te trgovine bolj zaradi reklame, da bi potniki videli, kaj vse Rusija ima.

Po dolgem čakanju sem spet lahko vstopil v letalo, da me odpelje na Dunaj. Bilo nas je točno deset potnikov, ki smo se radovedno drug drugega ogledovali. Dobili smo obilen zajtrk. Na Dunaju je pregled dokumentov trajal nekaj sekund, za prtljago se pa sploh ni nihče zmenil. Hitro sem si poiskal avtobus za dunajski južni kolodvor, potem pa brž z brzovlakom v Celovec.

Bil sem spet doma, bolj bogat za eno izkušnjo o komunizmu z realnim obrazom. Nihče več me ne bo pregovoril, da potujem prek Moskve razen če bi se mi zahotelo varnega spanja, kajti tam bom zavarovan in zastražen kot nikjer na svetu, spal bom mirno kakor ruski medved v mrzli zimi. Ko pa si bom izbral prijaznost in pristržnost oblasti in ljudi, tedaj bom mislil na Argentino. Čeprav ta izjava kakemu »naprednežu« ne bo pogodu...

PEVSKI ZBOR RUPA-PEČ

prireja v nedeljo 29. aprila in v torek 1. maja v Rupih tradicionalni

PRAZNIK FRITALJE

Nedelja 29. aprila:

- 10.30 odprtje kioskov;
- 16.00 kulturni spored. Nastopijo: otroški zbor Rupa-Peč, deklški zbor Rupa-Peč, moški zbor Štmaver, mešani zbor »Pod lipo« iz Barnasa v Beneški Sloveniji in folklorna skupina »Javorje« iz Škofje Loke.
- 19.30 prosta zabava in ples. Igra ansambel »Souvenir«.

Torek 1. maja:

- 9.00 odprtje kioskov;
 - 16.00 kulturni spored. Recitacije in veseloigra igralske skupine PD Štandrež »MOČ UNIFORME« v režiji Emila Aberška.
 - 19.30 prosta zabava in ples. Igra ansambel »Souvenir«.
- Deloval bo dobro založen buffet s specialitetami na žaru, fitaljo in domačo kapljico. V primeru slabega vremena bo praznik prenesen na naslednjo nedeljo.

Zbornik »Slomškov simpozij v Rimu«

Tudi k nam na Goriško in Tržaško je dospela knjiga »Slomškov simpozij v Rimu«, september 1982. Gre za zbirko predavanj, ki so jih številni predavatelji imeli v Rimu v Sloveniku septembra 1982. Po budo za simpozij je dal Slovenik. Njegov ravnatelj in pobudnik simpozija dr. Maksimilijan Jezernik je sedaj poskrbel, da so predavanja izšla tudi v tisku in da so dostopna vsem Slovincem.

Zamisel o posebnem simpoziju, ki naj bi osvetlil Slomškovo osebnost in delo, je bila gotovo posrečena. Saj gre za našega prvega kandidata za beatifikacijo in poleg tega še za škofa, ki ga po pravici imenujemo »očeta slovenske Cerkve«. Slomškove zasluge so za nas Slovence vsestranske in gre do njegove zavzetosti za slovensčino in pravice Slovencev do njegove skrbi za poglobitev verskega in cerkvenega življenja v lavantinski škofiji, ki mu je bila kot škofu poverjena. Nikoli mu ne bomo dovolj hvaležni, da je sedež škofije prenesel iz odročnega St. Andraža na Koroškem v Maribor in da je tako lavantinska škofija iz nemško-slovenske postala škofija za štajerske Slovence.

Gre za znane stvari, ki jih na simpoziju niso obdelali. Pač pa so se dotaknili in orisali druge strani Slomškove osebnosti. Vseh predavanj je v knjigi 17. Svoj doprinos k spoznavanju Slomška so prispevali duhovniki in redovniki, redovnice in laiki. Bili so iz Slovenije, Koroške in Primorske ter iz izseljenstva. Naj omenim naslove predavanj, ki jih najdemo v knjigi: F. M. Dolinar, Slomšek in njegova doba. Gre za oris časa in razmer na Slovenskem za Slomškovega življenja. A. Trstenjak, Slomškova osebnost. Na podlagi pisave podaja razvoj Slomškove osebnosti. Slomškov naslednik v Mariboru dr. Franc Kramberger razpravlja o Virih in strukturi Slomškove duhovnosti. Je to oris Slomška duhovnika, škofa in svetnika. Fr. Oražem je spregovoril o Slomšku in Evharistiji. Jošt Martelanc pa o Slomškovi skrbi za preobrazbo duhovnikov v škofiji. Saj so se do Slomška škofje malo brigali za oblikovanje duhovnikov potem, ko so zapustili bogoslovje.

Slomšek je kot škof imel opravka tudi z redovniki. Nekatere je poklical v svojo škofijo, pri benediktincih je pa moral po naročilu sv. očeta opraviti vizitacijo. O teh njegovih odnosih sta spregovorila p. V. Papež in s. Avgušlina Zorec. Ta se posebej ustavlja ob tem, kako je Slomšek poklical v Maribor šolske sestre.

Veliko skrb je Slomšek posvetil družini

in vzgoji mladine in to kot župnik v Vučenici in kot škof v Mariboru. Janez Ambrožič razpravlja o tem, ko govori v predavanju »Slomšek in družinska duhovnost«.

Na simpoziju niso mogli mimo Slomškove zamisli o družbi za izdajanje dobrih knjig za slovensko ljudstvo. O Slomšku ustanovitelju Mohorjeve družbe je predaval dr. Inzko s Koroške. Ker se je simpozij vršil v Rimu, so dve predavanji posvetili odnosom Slomšek-Rim. A. Ožinger je govoril ravno o temi Slomšek in Rim. P. P. Klasinc pa o »Arhivskih virih o delovanju Slomška v vatiških arhivih«.

Slomškovo delovanje je bilo vsestransko. Tako je ravno Slomšek prvi uvidel potrebo po zedinjenju pravoslavnih s katoliško Cerkvijo. Temu je Fr. Perko posvetil svoje predavanje, ko razpravlja o Ciril-metodovem gibanju, ki ima svoje začetke prav pri Slomšku. Zanimivo je tudi poročilo o Slomšku in glasbi, ki ga je imel Edo Škulj. Saj je splošno znano, da je Slomšek ljubil petje in so nekatere njegove pesmi, tako cerkvene kot ljudske, ponarodele.

V preteklem stoletju smo imeli dva škofa, ki sta sedaj oba kandidata za beatifikacijo, to sta Slomšek in Baraga. Živela sta istočasno. O njunih odnosih sta dve predavanji; eno je prinesel Tone Zrnc iz Kanade, drugo je prispeval Andrej Pirš.

Simpozij sta zaključili dve predavanji. O usodi Slomškovih zemeljskih ostankov pod nemško zasedbo, ko se je posrečilo jih rešiti pred uničenjem, poroča Miloš Ribar. Mirko Rijavec iz Gorice pa omenja Slomškovo poznanje s Stefanom Kociančičem, profesorjem v goriškem bogoslovnem semenišču.

Slomškov simpozij v Rimu je gotovo velik doprinos k poznavanju A. M. Slomška in njegovega vsestranskega dela. Molimo, da pride Slomšek na oltar.

Knjiga se dobi v Katoliški knjigarni. Cena 15.000 lir.

K. H.

■ Libanonski predsednik Džemajel se je v Damasku sestal s sirskim voditeljem Asadom. Pogovori so trajali kar 11 ur. Zdi se, da bo Asad podprl Džemajela v težnji, da sestavi vlado narodne enotnosti, v kateri naj bi bilo polovica kristjanov in polovica muslimanov. Asad naj bi tudi pritisnil na libanonsko opozicijo, naj se zaenkrat odpove zahtevi po takojšnjih ustavnih spremembah.

Ljubljanska nadškofija

Ob letošnjem novem letu je bilo pod neposredno pristojnostjo ljubljanskega nadškofa 360 duhovnikov, od teh jih je 339 tudi dejansko bivalo na ozemlju nadškofije, 21 pa drugod. Po drugih jugoslovanskih škofijah so bili 4 (3 v Vipavi in 1 v Voloskem), 17 pa v tujini (5 na študiju, 8 med zdomci in 4 v misijonih). V tujini še vedno deluje 77 duhovnikov, ki so inkardinirani v ljubljansko nadškofijo, 43 pa se jih je vključilo med duhovnike škofije, kjer sedaj živijo. Tako je vseh živih duhovnikov, ki so ali so bili inkardinirani v ljubljansko nadškofijo, kar 481.

Na ozemlju ljubljanske nadškofije pa dejansko živi veliko več duhovnikov, saj je poleg že omenjenih 339 škofijskih še 165 redovnikov in 16 duhovnikov iz drugih škofij, skupaj torej 520.

Povprečna starost ljubljanskih duhovnikov je nekaj nad 49 let, če pa upoštevamo še duhovnike, ki so za stalno v tujini, se to povprečje občutljivo dvigne.

Ljubljanska nadškofija ima trenutno 48 bogoslovcev; 44 jih je v ljubljanskem semenišču, eden v Rimu, trije pa pri vojakih.

Obsežno ozemlje ljubljanske nadškofije je razdeljeno na 305 župnij. Večina župnij ima svojega duhovnika, 51 pa jih je v soupravi. Od 254 zasedenih župnij jih škofijski duhovniki oskrbujejo 223, redovniki pa 31.

V Ljubljani je tudi teološka fakulteta. Skupaj z oddelkom v Mariboru ima v študijskem letu 1983/84 vpisanih 169 študentov (samo za primerjavo: lani jih je bilo 144).

Po župnijah, kjer je bila lani redna birmna, in v nadškofijski kapeli, kjer delijo zakrament sv. birmne vsak petek, je bilo skupaj birmanih 7.082 mladih; nadškof Suštar in škof Lenič pa sta na svojih obiskih zdomcev v tujini birmala še nekaj nad sto slovenskih otrok.

■ Na glavnem londonskem letališču Heathrow je eksplodirala v prostoru, kjer so potniki čakali na odlet, nastavljena bomba, ki je povzročila 23 ranjenih. Drugo še celo bombo pa so našli v prostoru, kjer so odhodi za medcelinske polete.

Zveza slovenske katoliške prosvete in

zbor »Luigi Fogar« iz Gorice prireja

KONCERT
SLOVENSKEGA OKTETA

iz Ljubljane. Sodeluje prof. Hubert Bergant. Koncert bo v soboto 5. maja ob 21^h v goriški stolnici. Na programu so renesančne, baročne slovanske liturgične in črnske duhovne pesmi.

Osnutek nalepke, ki se bo delila na 5. Pastirčkovem dnevu v Štandrežu 6. maja 1984

DAROVI

Za Katoliški glas: N. N. družbenica 50.000; N. N., Trst v spomin na Ivanko Furlan 10.000 lir.

Bresclani, Ločnik: za Katoliški glas 25.000 in za Našo pot 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: cerkveni zbor sv. Jerneja - Opčine namesto cvetja na grob Petra Vidau 127.000; sestra Marija in nečakinja Vojka v spomin na duhovnika Vidau Josipa ob prvi obletnici smrti 50.000; N. N. 30.000; Dragica Rauber 25.000; Pepka in Mario v spomin na sorodnika Franckota in Rinkota ter prijatelja Egidija 25.000; Slava Skabar 20.000; N. N. 20.000; Marisa Licen-Cherubini 10.000; Karman Bole-Zergol 5.000; Marija Škerlavaj 2.000; razni 22.000 lir.

Za Marljanišče na Opčinah: Marija Ban v spomin na brata Edvarda 5.000 lir.

Za cerkveni zbor Opčine: Pepka in Mario v spomin na sorodnika Franckota in Rinkota ter prijatelja Egidija 25.000 lir.

Za cerkev na Ferlugh: Olga v spomin na moža Piščanc Matija 15.000 lir.

Za cerkev na Repentabru: Slava Skabar 20.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 29. aprila do 5. maja 1983

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojani. 10.30 Mladinski oder: »Strah«.

Ponedeljek: 8.10 Sedma stopnja sreče. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Literarni listi. 12.00 Skrivnost verstev. 13.20 Gospodarska problematika. »Veter v vinogradu«, roman. 14.30 Tja in nazaj. 16.00 Slovensko učiteljstvo pod fašizmom. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Pod Matajurjan.

Torek: 8.20 Dobro jutro po naše. 9.00 Beseda in pesem. 10.00 Koncertni in operni spored. 11.30 Literarni listi. 12.00 Folklor narodov Jugoslavije. 14.10 »Deček Bomž« v režiji Nuje. 15.00 Naš jezik. 15.05 Mladi mladim. 16.00 Od Milj do Devina. 16.20 Glas harmonike. 18.00 »Prvomajska igra«.

Sreda: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.00 Oddaja za prvo stopnjo osnovne šole. 11.30 Literarni listi. 12.00 Sprehodi med starimi spomeniki. 13.20 Primorska poje '84. 14.10 Roman »Veter v vinogradu«. 16.00 Iz dnevnika odveta Kukanje. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Poezija slovenskega zahoda.

Četrtek: 8.10 Trim za vsakogar. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.00 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 11.30 Beleška. 12.00 Zdravniški nasveti. 14.10 Pisani otroški svet. 14.30 Naš jezik. 14.35 Tja in nazaj. 16.00 Na goriškem valu. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladinski pevski festival v Celju. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 11.30 Beleška. 12.00 Niti življenja. 13.20 Dogodki in problemi. 14.10 Roman »Veter v vinogradu«. 16.00 Trim

za vsakogar. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki. 18.30 Nabožna glasba.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncert Glasbene matice v Trstu: »Cembalo ensemble«. 11.05 Moški zbor »Igo Gruden« iz Nabrežine. 11.30 Beleška. 12.00 Glas od Režije. 14.10 Izbrana dela slovenskih mladinskih pesnikov in pisateljev. 14.30 Naš jezik. 14.35 Halo, tu radio Trst A! 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 F. Govekar: »Deseti brat«.

OBVESTILA

V Marlinem domu, ul. Risorta 3 v Trstu bo od 2. do 7. maja duhovna obnova za dekleta in žene. Govori bodo zjutraj ob 17. uri in popoldne v dvorani ob 17.30. Govoril bo salezijanec Ivan Miklavc, župnik v Ankaranu.

Narodna in študijska knjižnica v Trstu vabi na tretje predavanje iz ciklusa »Stvarni in pravni položaj zamejskih Slovencev«, ki bo v sredo 2. maja ob 18.30 v Kulturnem domu v Trstu, ul. Petronio 4. Govoril bo prof. Samo Pahor o London-skem sporazumu in posebnem statutu.

Za cerkev na Sv. gori: Slava Skabar 15.000 lir.

Za lačne po svetu: Marija Ban v spomin na brata Edvarda 10.000; Slava Skabar namesto cvetja na grob Marije Zele 10.000; N. N. v čast sv. Antonu 5.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: N. N., Opčine 30.000; Slava Skabar 10.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N. N., Rupa 50.000 lir.

V dober namen: Pierina-Furlan-Anibaldi 15.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

SLOVENSKI HOTEL »BLED« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLED« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06/777102 - TELEX HBLED 620496

Banca Agricola Gorizia c.r.o.g.l.
Kmečka banka Gorica v.z.z.o.l.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN

Marijino Celje na Zgornjem Štajerskem bo glavni cilj letošnjega skupnega tržaškega romanja, ki bo potekalo od ponedeljka 2. do petka 6. julija

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407